

give det min Tilslutning. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at den Kritik, der har været rejst mod Rigsdagen for, at den skulde være ødsel med Penge til unødvendige Rejser, efter min Mening er smaat-skaaren. Paa den anden Side tror jeg, at den Kritik, der har været fremsat, specielt mod Finansudvalgets Rejse, har haft det Gode, at man i Fremtiden mere end tidligere vil overveje, om det nu ogsaa er nødvendigt at foretage den Slags Rejser, i hvert Fald med saa store Følger, som man hidtil har gjort. Naar Finansudvalgets Rejse fik et saa uheldigt Forløb, idet den jo efter de sønderjydske Blade at dømme kun har fremkaldt en ikke ringe Kritik, skyldes det maaske ogsaa den Omstændighed, at Sønderjylland er blevet noget for berejst, og at man dernede ikke har været rigtig klar over de forskellige Magtfaktorens Betydning. Jeg sigter herved til den saakaldte Rigsdagsforening, der foretog en pompøs Rejse i Sønderjylland. Den har sikkert givet Anledning til adskillig Forveksling, idet man dernede troede, at Rigsdagsforeningen var en officiel Myn-dighed, som det kunde have Betydning at staa sig godt med. Jeg ved ikke, til hvem jeg skal henvende min Besværing over Rigsdagsforeningen, og jeg fremsætter den derfor i Almindelighed, i det Haab, at den vil naa rette vedkommende. Man skal være særdeles forsigtig med fra Statens Side at tolerere en saadan Rigsdagsforening, for ellers ender det med, at Beboerne rundt omkring i Landet — ligesom man taler om et lille Amalienborg — vil tale om en lille Rigsdag og tro, at denne lille Rigsdag har noget at sige. Hvis det er sandt, hvad der er blevet mig meddelt, at Rigsdagsfor-eningen har skrevet rundt til de sønderjydske Byraad og gjort opmærksom paa, at man er vant til at blive modtaget af Byraadene, finder jeg, at dette er en Utilbørighed.

Medens jeg er ved Rejserne til Sønderjylland, vil jeg gerne have Lov til at paa-tale, at Rigsdagens Rejse til Dybbøl savnede et enkelt Element, nemlig en Repræsen-tation for Rigsdagens Referenter. Vi havde ellers Repræsentanter for alt, hvad der hører til denne Bygning, selv Barberen var med, og saa synes jeg, at der kunde have været fundet Plads til de Folk, som til daglig har Fornøjelsen af at høre os tale her i Tinget; de kunde nok have gjort Regning paa, at man, naar man foretog en saadan Udflugt, tilstillede dem et passende Antal Indbydelser. Jeg beklager, at dette ikke har fundet Sted.

Hvad der i øvrigt er fremkommet under denne Finanslovbehandling, er jo, som det før er blevet sagt, kun noget, man kunde vente. Der er ikke fremkommet overraskende Momenter undtagen, tror jeg, fra et enkelt æret Medlems Side, nemlig fra det ærede Medlem Hr. Moltesen. Jeg maa efter at have hørt det ærede Medlem Hr. Moltesens Foredrag her i Tinget sige, at jeg har faaet det Indtryk, at Udnævnelsen af det ærede Medlem til at repræsentere Danmark i Genève er gaaet det ærede Medlem til Hovedet. Det ærede Medlem fremsatte i sine Udtalelser nogle storpolti-tiske Bemærkninger. Jeg opfatter disse Bemærkninger som en Slags borgerlig-politisk Rudeknuseri. De Udtalelser havde i Virkeligheden ikke nogen reel Bund under Fødderne. Medens det ærede Medlem var meget ivrig efter, at man skulde gaa rundt i Baggaardene og dér ikke alene stikke Fingrene, men begge Hænderne i Jordan og lugte, hvor man var, synes det ærede Medlem ganske at have overset denne gyldne Regel, naar det drejer sig om politi-ske Forhold. Det ærede Medlem mente, at den bedste Politik for Venstre var hverken at se til højre eller til venstre. Man maatte ikke skele. Med andre Ord, man skulde stikke Næsen i Vejret og ganske roligt vandre fremad. Men hvad der gælder for vejfarende, gælder ogsaa for politiske Partier. Hvis det ærede Medlem vilde marchere fremad paa den Maade i det politiske Liv uden at se til højre eller til venstre, saa er jeg bange for, at han vilde ende i Grøften med begge Ben i Vejret. Naar man tror, man kan drive Politik paa den Maade, at man siger: Jeg er i og for sig lige glad, hvorfra jeg faar Tilslutning, hvem der vil, kan hænge paa, men jeg ser hverken til højre eller til venstre, saa tager man ganske fejl. I øvrigt var det jo en Tale, som strejfede mange forskellige Emner. Der blev Lejlighed til et lille politisk Kursus i engelsk Fagforeningsbevægelse. Vi fik at høre om Folkeskoler og Efter-skoler; men hvad disse sidste angaar, tror jeg ikke, det ærede Medlem er ganske i Over-ensstemmelse med sit Parti. Jeg tror, det vil vise sig, at det ærede Medlem dér staaer nogenlunde isoleret, idet man ikke ønsker at gøre Efterskolen obligatorisk. Der var ganske vist den Pudsighed i det ærede Medlems Udtalelser, at han tog en Re-servation, forsaavidt angik Efterskolen paa Landet. Jeg ved ikke, om det er en Trykfejl i Fortrykket, men det ærede Medlem mente, at det maaske ikke fore-løbig gik an at gennemføre den obligato-